

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD
REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 71 0 P 285408 20 Rev
Banjaluka: 11.3.2021. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Tanja Bundalo, predsjednik vijeća, Senad Tica i Gorjana Popadić, član vijeća, u pravnoj stvari tužitelja M.S. iz B.L., koga zastupa punomoćnik R.S., advokat iz B.L., protiv tužene Republike Srpske, koju zastupa Pravobranilaštvo Republike Srpske, radi isplate naknade štete, vrijednost spora 19.513,20 KM, odlučujući o reviziji tužitelja izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Banjaluci broj 71 0 P 285408 20 Gž od 22.5.2020. godine, na sjednici održanoj 11.3.2021. godine, donio je

RJEŠENJE

Revizija se odbacuje.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 P 285408 18 P od 6.11.2019. godine, odbijen je tužbeni zahtjev tužitelja kojim traži da se obaveže tužena da mu na ime razlike štete isplati iznos od 19.513,20 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 1.8.2015. godine do isplate.

Obavezan je tužitelj da tuženoj na ime naknade troškova postupka isplati iznos od 2.040,00 KM, u roku od 30 dana.

Presudom Okružnog suda u Banjaluci broj: 71 0 P 285408 20 Gž od 22.5.2020. godine, žalba tužitelja je odbijena i prvostepena presuda potvrđena.

Tužitelj revizijom pobija drugostepenu odluku zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, sa prijedlogom da se pobijana odluka preinači, tužbeni zahtjev usvoji i tužena obaveže na naknadu troškova postupka, zajedno sa troškovima na ime sastava revizije u iznosu od 900,00 KM.

Odgovor na reviziju nije podnesen.

Revizija nije dozvoljena.

Predmet spora je zahtjev tužitelja da mu tužena na ime razlike štete isplati iznos od 19.513,20 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 1.8.2015. godine do isplate.

Odredbom člana 237. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“, broj 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13 – u daljem tekstu: ZPP), propisano je da stranke mogu

izjaviti reviziju protiv pravosnažne presude donesene u drugom stepenu u roku od 30 dana od dana dostavljanja prepisa presude (stav 1.); da revizija nije dozvoljena ako vrijednost pobijanog dijela pravosnažne presude ne prelazi 30.000,00 KM, odnosno u privrednim sporovima iznos od 50.000,00 KM (stav 2.); da u slučajevima u kojima revizija nije dozvoljena prema odredbama stava 2. ovog člana, stranke mogu podnijeti reviziju protiv drugostepene presude ako odluka o sporu zavisi od rješenja nekog materijalnopravnog ili procesnopravnog pitanja važnog za obezbjeđenje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, s tim što su pod tačkama 1., 2. i 3. nabrojani naročiti slučajevi. (stav 3.); da u reviziji iz stava 3. ovog člana stranka treba da jasno naznači pravno pitanje zbog kojeg je podnijela reviziju, uz određeno navođenje propisa i drugih važećih izvora prava koja se na njega odnose, te izloži razloge zbog kojih smatra da je ono važno za obezbjeđenje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni (stav 4.).

Kao vrijednost predmeta spora uzima se u obzir samo vrijednost glavnog zahtjeva (član 316. stav 2. ZPP), dok se kamata, ugovorna kazna i ostala sporedna potraživanja ne uzimaju u obzir pri određivanju vrijednosti spora ako ne čine glavni zahtjev (stav 3.).

U konkretnom slučaju, vrijednost pobijanog dijela pravosnažne odluke iznosi 19.513,20 KM i kako taj iznos ne prelazi cenzus iz člana 237. stav 2. ZPP, slijedi da nije ispunjen uslov za dozvoljenost revizije iz tog osnova.

Zna to i tužitelj pa pozivom na odredbu člana 237. stav 3. ZPP traži da se o reviziji odluči jer da drugostepeni sud, u istoj pravnoj i činjeničnoj situaciji, „drugačije sudi“, a kao dokaz tome poziva se na odluku drugostepenog suda broj 71 0 Mal 263536 19 Gž od 27.1.2020. godine.

Odredbom člana 237. stav 3. tačka 1. ZPP, propisano je da će se izvanredna revizija dozvoliti u vezi rješavanja nekog materijalnopravnog ili procesnopravnog pitanja važnog za obezbjeđenje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, a naročito ako revizijski sud još nije zauzeo shvatanje odlučujući o pojedinim predmetima ili na sjednici odjeljenja, a riječ je o pitanju „o kome postoji različita praksa drugostepenih sudova“.

U konkretnom slučaju, imajući u vidu revizione navode, slijedi da različita sudska praksa u napred navedenoj situaciji postoji kod istog drugostepenog suda, a ne kod različitih drugostepenih sudova.

Različiti pravni stavovi u okviru istog drugostepenog suda zahtjevaju da se na sjednici odjeljenja stav usaglasi, te da usaglašeni stav ubuduće bude obavezujući za sva vijeća tog suda.

Postojanje protivrječnih sudskih odluka u okviru istog suda u pogledu istog činjeničnog i pravnog pitanja ne dovodi nužno do povrede principa pravne sigurnosti kao neodvojivog elementa prava na pravično suđenje, ukoliko takvim postojanjem nisu stvorene duboke i dugoročne razlike u praksi jednog suda, tzv. „kontinuirana nesigurnost“, za šta tužitelj nije predočio dokaze.

Tužitelj nije zadovoljan na koji način su sudovi utvrdili i ocijenili činjenično stanje i na takvo stanje primjenili materijalno pravo, što se svodi na kritiku činjeničnih i pravnih zaključaka nižestepenih sudova vezano za konkretnu parnicu i nije osnov za dozvoljavanje, inače nedozvoljene, revizije.

Zato je revizija odbačena kao nedozvoljena, na osnovu odredbe člana 247. stav 1. i 4. u vezi sa članom 237. stav 2. ZPP.

Predsjednik vijeća:
Tanja Bundalo

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Aćić